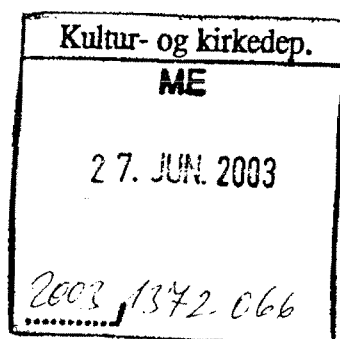

Kultur- og kirkedepartementet
Postboks 8030 Dep
0030 Oslo

Oslo, 24. juni 2003

Høringsuttalelse – utkast til endringer i Åndsverkloven m.m. som følge av Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/29/EF

Norsk Komponistforening har mottatt Kulturdepartementets høringsnotat om forslag til endringer i åndsverkloven som følge av den norske implementeringen av EU-direktivet om opphavsrett i informasjonssamfunnet.

Vi vil først bemerke at vi er i hovedtrekk svært tilfredse med utkastets innhold. Og selv om mange av endringene gjelder presiseringer og klargjøringer av forhold som for såvidt allerede kan innfortolkes i gjeldende rett, er de foreslåtte lovendringene avklarende, og styrker rettighetshavernes stilling på en god måte. Norsk Komponistforening er en av tre organisasjoner med representasjon i TONOs styre, og vi vil i de ulike rettslige vurderingene gi vår støtte til det som kommer fram i TONOs høringssvar.

Vi vil imidlertid fremholde et viktig aspekt ved den verksdistribusjonen som vil skje i medhold av den reviderte åndsverkloven. For våre rettighetshavere er det viktigste hensynet at vår musikk når så mange interesserte som mulig. Lytterne til samtidsmusikk er mange, men de er spredd over hele verden. Derfor er elektronisk spredning av musikkverk i lovlige former vårt viktigste virkemiddel for å nå våre lyttere. For eksempel er musikk komponert av våre medlemmer i dag tilgjengelig over hele verden gjennom musikkdatabasen Phonofile. Elektronisk spredning er raskt og effektivt, det klingende resultatet har med dagens båndbredde en god kvalitet, og det sparer både produksjonstekniske og logistiske kostnader.

Samtidig opplever vi at det store hinderet for å få spredd vår musikk via internett, er at utøver- og produsentrettighetene er organisert på en slik måte at det er upraktisk og i enkelte tilfeller umulig for en tilbyder av nettbaserte musikkjenester å få tillatelse fra alle produsenter og utøvere i en avtale slik det er mulig på TONOs forvaltningsområde.

Dermed blir tilbyderen nødt til å innhente slik tillatelse fra hver enkelt produsent, og det vil avhenge av hver produsents avtaleverk med sine utøvere hvorvidt de forvalter de rettigheter som skal til for å gi en slik lisens. Det vil i praksis føre til at tjenestetilbydere på internett ikke får rett til å bruke "verdensrepertoaret". Dette

mener vi vil gå ut over de smalere sjangrene, som uavvendelig er representert av små og uavhengige produsenter.

Vi er på ingen måte prinsipielle motstandere av at utøvere og produsenter blir gitt en enerett til bruk av sine prestasjoner. Vi stiller imidlertid spørsmål ved hvordan denne eneretten vil bli forvaltet, basert på de erfaringene som er gjort i løpet av de åtte årene musikk på internett har vært kommersielt interessant. Vi oppfordrer Kultur- og kirke departementet til å følge utøvernes og produsentenes praksis nøye, og vurdere inngrep dersom det viser seg at forvaltningen av deres eneretter skjer på en slik måte at det hindrer fri og produsentuavhengig bruk av musikk på internett mot et omforent vederlag.

Med vennlig hilsen

Synne Skouen

Styreleder i Norsk Komponistforening